

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ РАБОТНИКЪТ

chitanka.info

Когато в ранна утрин изток се топи
в море от пламък златоален —
върви той редом с бледоликите тълпи
и сам пламти от гняв запален.

Под тежките му стъпки каменния град
изтръпва и намръщен се събужда
и улиците бликат своя вик познат —
викът на многолика нужда.

Ала сред бръчките на мрачното чело
не тиха скръб е начертана —
днес в тях закърмя се великото дело
и буреносната закана.

Днес няма вече роба свит и примерен,
отпуснал немошно ръцете:
това е новий Прометей, освободен
от игото на боговете.

През ранните зори на новия живот
пристъпя той с походка дръзка
и пред потъналия в мрак човешки род
рубинени огньове пръска.

«Червен смях», 22 декември 1921

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.